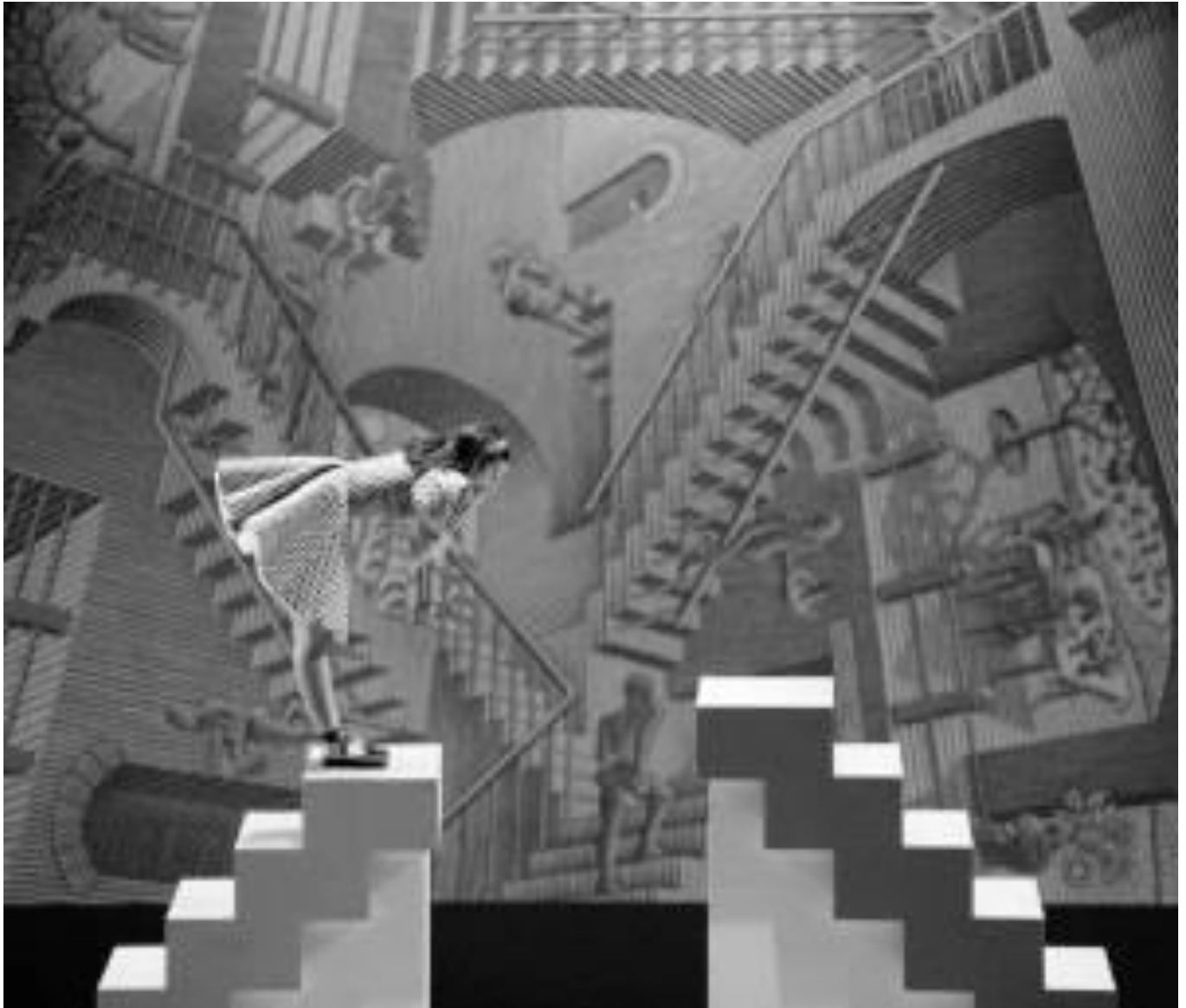

**Om de sprong te wagen
heb je het vertrouwen nodig
dat je de overkant zult halen.**

Meditatie ds. Gerard Rinsma zondag 17 juni 2018

Evangelielezing: Marcus 4:26-34

OVERWEGING

Lieve mensen,

Precies halverwege de voorstellingen van het heilige hert van Cambuur mogen wij vanmorgen op diezelfde tribune zitten. En misschien gaat het u net zoals mij: ik heb Douwe, de hoofdrolspeler, die zo graag profvoetballer wil worden, in mijn hart gesloten.

Dat moment, als hij aan de dominee opbiecht dat hij elke zondag als hij met zijn ouders in de kerk zit, er van droomt om profvoetballer te worden.

Wie heeft er niet eens naar dat dat wapenschild van de van Camminga's gekeken en bij dat Rode hert onwillekeurig aan Cambuur gedacht? Hoe ze de afgelopen zaterdag hadden gespeeld, welke wedstrijd ze voor de boeg hadden, of ze dit jaar weer terug in de eredivisie zouden komen? En waarschijnlijk omdat er geen kindernevendienst was, heeft Douwe tijdens de gaapverwekkende preek van de dominee heel vaak gedroomd om in het Cambuur Stadion sterren van de hemel te spelen.

En niet alleen omdat je als profvoetballer heel veel geld verdient Of omdat alle meisjes verliefd op je zijn, maar ook omdat je echt iets-betekent. Toen Cambuur kampioen werd in 2013 en Erik Bakker die Cambuur op voorsprong zette, en iedereen die wist: dit gaat lukken Nou dan betekenen je iets voor mensen. Heel Leeuwarden zat te kijken Al die mensen werden EEN. Al die verschillende mensen.

Dat is de droom van Douwe: om als profvoetballer de mensen één te laten worden en met elkaar te verbinden.

Het is net een kerkdienst, als ze zingen: Ga staan als je voor Cambuur bent. Ja toch?

Het is bijzonder dat vanmorgen de aanvoerder van sportclub Cambuur ergens aanwezig is. De kinderen hebben van tevoren vragen bedacht, die ze graag aan u, jou zouden willen stellen.

Ik geef daartoe even het woord aan Janet Visser.

Meneer Barto:

allereerst zouden de kinderen willen weten waar u geboren bent.

En ook zou ze graag willen weten hoe oud u bent

en of u ook huisdieren hebt.

Oh en niet onbelangrijk of u ook kinderen hebt?

En de kinderen willen graag weten: of u (nog) een droom hebt?

En niet onbelangrijk: of u nog wel eens in de kerk komt?

En waarom u voor Cambuur bent en niet voor Heerenveen.

En tenslotte: wat zou uw beroep zijn als u geen profvoetballer zou zijn?

En of ik wel eens iets moeten doen wat moeilijk was?

Dominee: hoe voelt het, als het stadion uit volle borst it woanskip zingt?
Betekent je dan iets voor mensen?

**En we hewwe een woanskip
en ut leit an de Singel
en we hewwe een Arkje
't is ons ideaal.**

**En komme jim noch ris bij ons an de Singel
kom dan in ons woanskip gerust allemaal.**

Ja, in de kerk zingen we iets vergelijkbaars.
met kerst zingen we: ere zij God
en elke zondag na het smeekgebed zingen we het gloria.

Met alleen dit verschil: in de kerk staan niet de profvoetballers in het centrum van de aandacht, maar een mens, een man, die 30 jaar oud als het ware zo uit de hemel vandaan leek te zijn gekomen.

In de kerk kennen we geen goden zonen, die we na afloop bejubelen en op het schild hijsen; in de kerk is er maar één, die zich kind van God mag noemen. Hoewel iedereen natuurlijk wist dat hij de zoon van timmerman Jozef was, leek hij sprekend op zijn vader in de hemel.

Want we weten niet of hij een goed voetballer was - voetbal bestond toen nog niet - maar wel dat hij heel goed verhalen kon vertellen. Zodat de mensen aan zijn lippen hingen.

Een zo'n verhaal hebben we net gehoord: eigenlijk zijn het er twee. Maar beide gaan over het koninkrijk van God.

Ja, wat moet je daar nou bij voorstellen? Ja, dat vonden de mensen toen ook al moeilijk. Ze kenden in die tijd zeker koningen en daar hadden ze geen hoge pet van op; sterker nog: ze hadden er een bloedhekel aan.

Daarom vertelt Jezus - want zo heet die verhalenverteller - over een ander koninkrijk. Niet dat van Herodes, niet dat van keizer Augustus, maar van God.

Maar dat was precies de moeilijkheid; je zag het nergens. Je zag het niet op de shirtjes van de voetbalspelers, je zag het niet op de helmen van de soldaten. Het hoofd van Augustus, dat zag je op elk geldstuk, dat van Herodes zag je op elke postzegel. En op elk plein stond wel een standbeeld. Maar van dat andere koninkrijk - van God - zag je helemaal niks. Dat klopt, zou de verhalenverteller zeggen, het is er nog niet, maar het komt. De mensen, die naar hem luisterden, vroegen hoe hij dat zo zeker wist.

Dat, zo zei de verhalenverteller, is een kwestie van geloof. Of beter van vertrouwen. Het vertrouwen, waarmee de boer, die overdag met zijn trekker de akker heeft bewerkt, 's avonds gaat slapen.

Want ook al begint het met een klein zaadje, daarna volgt de groeifase en tenslotte de bloeifase, waarin de toppen gevormd worden. Als je dit kweekplan volgt, zo lees ik op een pagina over Cannabis, kan er eigenlijk niet veel meer misgaan.¹ Precies, zegt Jezus, de aarde brengt uit zichzelf vrucht voort, eerst de halm, dan de aar, en dan het rijpe graan in de aar. En dat gebeurt allemaal, los, onafhankelijk uit zichzelf, terwijl de boer slaapt.

En dat zal Jezus ook zelf daadwerkelijk doen; slapen. Want als hij het over de boer heeft, die 's avonds met gerust hart gaat slapen, heeft Jezus het eigenlijk over zichzelf. Hij is de zaaier, die in alle vertrouwen in de groeikracht van het zaad, 's avonds naar bed gaat. Letterlijk. Want zo lezen we een eindje verderop: terwijl zijn leerlingen tegen de wind en golven moeten vechten, als ze met hun bootje op het meer varen, ligt Je-

---

¹ <https://www.cnnbs.nl/handig-wiet-kweekplan-van-week-tot-week/>

zus achter in de boot op een kussen te slapen.² Inderdaad, zoals die boer, die zaaier uit het verhaal.

Maar die leerlingen in de boot lijken net zo wanhopig als Douwe in het toneelstuk: Cambuur, zijn club staat laatste. En gaan waarschijnlijk degraderen. En komen dan terecht in de kelder van het Nederlandse voetbal, waar ze helemaal niet thuishoren.

En de leerlingen maken de verhalenverteller, de zaaier van het koninkrijk, Jezus, wakker. 'Meester, kan het u niet schelen dat we vergaan?'³ We hebben een wonder nodig, want de tijd begint nu echt te dringen. Het is vijf voor twaalf voor Cambuur.

En ook de dominee smeekt de hemel om een wonder. En denkt dan niet alleen aan Cambuur, maar aan wat Cambuur voor de mensen betekent. Denkt tegelijk ook aan de kerk, die steeds meer afkalft. Zullen er nog mensen blijven komen? Zullen er in de toekomst nog mensen blijven bidden, zingen, luisteren naar de verhalen van God? En de dominee denkt aan de winkel van zijn broer. Die het zoveel beter doet. En hij schreeuwt het uit: we hebben een wonder nodig.

En dan hoort hij achter zich een stem: sta je daar nou te huilen?

Het is de stem van Agnes, de heilige Agnes⁴, die hem toespreekt. "Als jij denkt, dat wonderen niet bestaan, dan ben je nog dommer dan je eruit ziet."

---

² Aan het eind van die dag, toen het avond was geworden, zei hij tegen hen: 'Laten we het meer oversteken.' Ze stuurden de menigte weg en namen hem mee in de boot waarin hij al zat, en voeren samen met de andere boten het meer op. Er stak een hevige storm op en de golven beukten tegen de boot, zodat die vol water kwam te staan. Maar hij lag achter in de boot op een kussen te slapen. Ze maakten hem wakker en zeiden: 'Meester, kan het u niet schelen dat we vergaan?' Toen hij wakker geworden was, sprak hij de wind bestraffend toe en zei tegen het meer: 'Zwijg! Wees stil!' De wind ging liggen en het meer kwam helemaal tot rust. Hij zei tegen hen: 'Waarom hebben jullie zo weinig moed? Geloven jullie nog steeds niet?' Ze werden bevangen door grote schrik en zeiden tegen elkaar: 'Wie is hij toch, dat zelfs de wind en het meer hem gehoorzamen?'

³ Marcus 4:38

⁴ De heilige Agnes (overleden in Rome, 21 januari 254 of 304) stierf als dertienjarige martelares voor het christelijk geloof. Agnes werd als dertienjarige aan heidense goden gewijd en was het slachtoffer van verkrachting. Toen zij naar de tempel van Minerva werd gebracht, maakte zij een kruisteken en weigerde zich tegen God te keren. Vele jonge mannen vroegen haar ten huwelijk, maar zij weigerde en zei dat ze al verloofd was met Jezus Christus. Zij werd vervolgens bedreigd en gemarteld en vond ten slotte de dood doordat haar een zwaard in de keel gestoken werd. Acht dagen nadat ze was begraven in de catacomben aan de via Nomentana, werd zij gezien in een gouden kleed, met een verlovingsring van Jezus Christus aan haar vinger en aan haar rechterzijde een wit lam.

Agnes wordt in Rome op twee plekken bijzonder vereerd. De Sant'Agnese fuori le mura is de basiliek waar ze zou zijn begraven. Haar relieken worden er nog steeds bewaard. De kerk ligt aan de Via Nomentana, buiten de Aureliaanse Muur. De Sant'Agnese in Agone op het Piazza Navona is gebouwd op de plek waar Agnes volgens overlevering de marteldood stierf.

Het is de stem van de verhalenverteller, de zaaier, van Jezus: "Waarom zijn jullie bang? Hebben jullie nog geen vertrouwen?"

En opnieuw hoort hij de stem van de heilige Agnes: "Toen Cambuur kampioen werd, Dat was toch een wonder?"

En opnieuw de stem van Jezus: weet je wat het echte wonder is?

Dat dat er uit zo'n ielig klein mosterdzaadje van 1,5 mm de grootste van alle planten voortkomt. Het krijgt zulke grote takken, dat de vogels van

de hemel in zijn schaduw kunnen nestelen.'

En de dominee herinnert zich opeens weer hoe vier jaar geleden een jongetje van de Wiardaschool bij een rondleiding door de kerk hem vroeg: zijn jullie hier fan van Cambuur? Het jongetje had een geel blauw voetbalshirt aan en een blauw-geel boterhambakje bij zich, en hij wees naar het rouwbord met daarop het wapenschild van de van Cammingha's. De dominee wist niet beter dan dat dat het wapen van de van Cammingha's was. Waarop het jongetje zei: "Nee, dat is het logo van sportclub Cambuur."

Die opmerking, die vraag zou de dominee nooit meer vergeten.

En ik hoop u ook niet. Want in zijn hoofd hoorde de dominee de verhalenverteller, Jezus, vragen: en wat heb je met die vraag van Gerriet gedaan?

En de dominee antwoordde: ik heb er een stukje over geschreven.

En wat nog meer?

Ik heb er heel voorzichtig over verteld op een avond in Kortezwaag.

Waarom voorzichtig?

Omdat ik dacht dat het niet zoveel voorstelde.

Als je dat dacht, dan ben je nog dommer, als je eruit ziet, Jouke.

Ik heet Gerard.

Ja, dat weet ik wel. Want die opmerking van Gerriet groeide uit tot een theaterstuk over het heilige hert van Cambuur. Dat in juni 2018 elke avond werd uitgevoerd en elke avond helemaal uitverkocht was. En wat heb je daarvan geleerd, Gerard?

Om de bal te raken, moet je naar de bal kijken en niet naar de sloot.
En wat nog meer?

Om de sprong te wagen heb je het vertrouwen nodig dat je de overkant zult halen.

Heel goed, Bouke.

Ik heet Gerard, Agnes.

En ik Caroline.

Sweet Caroline

Sweet Caroline

Good times never seemed so good

I'd be inclined

To believe they never would

Amen.